

De Wenteltrap

Praktijk in Healing



Miasma's

Een onbekend begrip in de homeopathie zijn miasma's. Het begrip zorgt nogal wat verwarring in de wereld van therapeuten. Toch hoop ik door middel van dit schrijven duidelijkheid te geven omtrent dit thema.

Wat verstaan we onder miasma's?

Het woord Miasma is afkomstig uit de Griekse tijd waar het infectie of verontreiniging betekend. In de middeleeuwen voegde men hier nog "ziekmakende invloeden" aan toe als betekenis. In Hahnemanns tijd (19^e eeuw) werd het woord miasma aangewend voor ziektes met een onbekende oorzaak. Alleen het syfilis kreeg de status van miasma. Men dacht toen dat bv sycose wel kon worden genezen door de wratten te verwijderen. Hierin zie je weer dat de geneeskunde van toe veel manieren kent die nu ook nog worden toegepast.

Hahnemann en de miasma's

In een van zijn boeken "de chronische ziekten" bouwt Hahnemann zijn begrip miasma verder uit.

Ook hij geeft aan dat het een ziekte is zonder bekende oorzaak. Toch ging hij veel dieper in op de miasma's. Juist bij hem krijgen miasma's een erfelijke dimensie. Anders geformuleerd "de ziekte huist in de mens in een ieder van ons daar waar spermazaad en de secundaire oocyte één worden. Duidelijk wordt dat miasma's dus **niet** worden veroorzaakt door pathogene agentia, ziekmakende omgevingsfactoren zoals bv verkeerd water/ voedsel, slechte behuizing, klimaat uitersten, vuile lucht, smogg, toxische middelen/ stoffen etc etc

Miasma's: cultuurziekten?

Een miasma kan wel worden beïnvloed door dit soort factoren maar de oorzaak zelf ligt dieper. Men moet het eigenlijk zo zien: lange tijd is de mens één met de natuur geweest. Gedurende tienduizenden jaren zijn we echter steeds verder van de natuur af komen te staan. In plaats van onze acties op spiritueel of gevoelsniveau te baseren, zijn we steeds meer met onze hersenen aan de gang gegaan. De ratio heeft, zeker de laatste 2500 jaar, de overhand gekregen. Toch is er op het moment dat taal ontstond al een stap in deze richting gemaakt. Op het moment dat mens over dingen ging nadenken (laten we zeggen, filosofisch werd, op meta niveau is gaan analyseren) is er een ziekmakende factor bijgekomen. Slechte, negatieve of verkeerde gedachten zijn op de lange, lange termijn, namelijk schadelijk en kunnen zelfs ziekmakend zijn. Gedachten kunnen mensen afleiden

van hun wezenlijkheid. Mensen die goed opletten zien hier een paradox in: want is het denken niet nu juist wat de mens nu mens maakt? Daarover moeten we dus goed nadenken. Als dat zo is, dan is de mens namelijk voorbestemd om ziek te worden. Geen vreemde gedachte, want wie niet één is met de natuur komt van haar af te staan: en wie van haar schepper af gaat staan, creeërt twee werelden. Dit is wat uiteindelijk ook is gebeurd op de aarde: we hebben de natuurlijke wereld, de wereld van de dingen an sich, en de culturele wereld: de door mensen geschapen wereld. Juist in dat laatste deel zien we ziekten opkomen!!

En juist in dat deel zijn miasma's ontsproten. Het zijn ziektes die al lange tijd in ons geworteld zijn, van veraf gezien voortkomen uit verkeerd denken, uit ziekmakende cultuur, en zich uiten in allerlei symptomen waarvan mensen niet zomaar afkomen.

Het is nu juist dit gene wat Hahnemann tegenkwam in alle casussen: hij vergeleek zijn patiënten en zag dat hij slechts een aantal jaren vooruitgang boekte, waarna er zich altijd een terugval manifesteerde of zelfs een terugkeer naar de oude staat. Was homeopathie dan geen permanente geneeskunde? Integendeel! Homeopathie moest echter op een dieper niveau gaan doordringen. De ziektes die Hahnemann behandelde, kwamen blijkbaar voort uit meer chronische, dieperliggende ziekten: de miasma's.

Hahnemann bestudeerde wekenlang zijn casussen en kwam tot de conclusie dat de chronische ziekten alleen konden worden genezen door het behandelen van de nog dieperliggende, structurele chronische ziekten, de miasma's. Hahnemann onderscheidde 3 miasma's: psora, sycose en syfilis. Homeopaten in de moderne tijd hebben hier nog het carcinogene miasma aan toegevoegd (een combinatie van het sycotische en syfilitische miasma) en sommige spreken zelfs ook nog over een aids en vaccinatie miasma.

Belangrijk om te weten is dat alleen homeopathisch gepotentieerde minerale middelen de miasma's kunnen overwinnen.

De drie basis miasma's:

Psora: het centrale woord in deze ziekte is 'tekort'. De patiënt die aan psora lijdt, lijdt aan een tekort op alle niveau's. Meest ingezette geneesmiddel: sulphur.

Sycose: het daaropvolgende miasma is in feite een reactie op dit tekort. Men krijgt nu 'overdaad'. Meest ingezette geneesmiddel: Thuja.

Syfilisme: dit is het derde miasma. De overdaad loopt nu uit de hand naar ontkenning en vernietiging. Meest ingezette geneesmiddel: Mercurius.

Hoe kwam Hahnemann op de theorie van miasma's?

Na vele jaren werken aan zijn ideeën, viel het Hahnemann op dat sommige patiënten nog steeds niet leken te reageren op de behandelingen die hij voor ze voorschreef, of dat ze na korte tijd een terugval hadden. Hij bestudeerde deze cases allemaal samen als een groep, en kwam tot de conclusie dat algemene, inherente, hoger liggende gezondheidsproblemen de oorzaak waren. Deze noemde hij "Miasme's". Ze kunnen beschreven worden als het chronische effect van een onderliggende ziekte of vatbaarheid voor ziekte, die aanwezig zijn in het individu of in voorgaande generaties van zijn of haar familie. Hahnemann identificeerde drie specifieke miasmes – Psora (gerelateerd aan schurft), Sycose (wat verbonden wordt aan gonorrhoe), en Syfilis (dat gebaseerd is op syfilis). Kanker en tuberculose worden door sommige als verdere mogelijke miasme's beschouwd. Hij ontwikkelde geneeswijzen

genaamd “nosodes,” gemaakt uit de ziekte zelf om deze miasmes te bestrijden. Omdat al het geïnficeerde materiaal gesteriliseerd wordt voor het van potentiërende proces van succussie, is het volledig veilig.

Het concept van miasme stelt een model voor van de gezondheid van mensen dat lagen van vatbaarheid en onbalans. In sommige gevallen moeten meer van deze lagen aangepakt worden dan bij anderen om een duurzame goede gezondheid te bereiken. Op een gegeven moment in het behandelproces kan een onderliggend miasme duidelijk actief worden. Behandeling kan dan aangepast worden om het te overwinnen. Echter, het is belangrijk om te weten dat dit niet betekent dat een persoon daadwerkelijk de ziektes heeft die aan de hand van de namen van de miasme’s verondersteld kunnen worden. De namen beschrijven de erfelijkheid van een bepaalde vatbaarheid voor specifiek patroon van mogelijke symptomen of een neiging om op een bepaalde manier ziek te worden- de vatbaarheid van een persoon. Psora wordt bijvoorbeeld geassocieerd met vertraagde ontwikkeling en slechte voeding; Sycose daarentegen wordt gerelateerd aan een stressvol leven en overactiviteit, zowel geestelijk als lichamelijk; en Syfilis beschrijft een patroon van verval, ontbinding, achteruitgang en vervaging.

De Wenteltrap
Praktijk in Healing

